



Krajský úřad
Zlínského kraje

Odbor životního prostředí a zemědělství oddělení vodního hospodářství	V š e m dle rozdělovníku
---	------------------------------------

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
19. května 2020	Bc. R. Huserová	KUZL 23658/2020	KÚSP 23658/2020 ŽPZE-RH

Rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru ŽP a Z ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9, kterým byla uložena pokuta v rámci vedeného přestupkového řízení na úseku vodovodů a kanalizací

Rozhodnutí č. 57

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství jako věcně a místně příslušný odvolací orgán podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

- přezkoumal ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) rozhodnutí odboru ŽP a Z Magistrátu města Zlína ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9, kterým byla udělena pokuta v rámci vedeného společného přestupkového řízení na úseku vodovodů a kanalizací obviněným

1320
3 356

elektronicky podepsáno 19.5.2020
kát autóra podpisu
Jednotlivcem
Krajský úřad
všechny 25.2.2022 (1170 51-000 +01) 00



- přezkoumal obsah spisového materiálu odboru ŽP a Z Magistrátu města Zlína včetně výše cit. rozhodnutí
- přezkoumal obsah společného odvolání podaného všemi výše uvedenými obviněnými z přestupku v zákonem stanovené lhůtě

a po přezkoumání společným odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru ŽP a Z ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9 v celém rozsahu

rozhoduje

o společném odvolání, které podali

;

tak, že za použití ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

a) odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru ŽP a Z ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9

z a m í t á

b) rozhodnutí odboru Magistrátu města Zlína, odboru ŽP a Z ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9, kterým byla uložena pokuta v rámci vedeného společného přestupkového řízení na úseku vodovodů a kanalizací

p o t v r z u j e .

Účastník řízení (§ 27 odst. 1 správního řádu):

Odůvodnění:

Krajský úřad Zlínského kraje obdržel dne 1. 4. 2020 spisový materiál vztahující se k odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru ŽP a Z ze dne 21. 2. 2020, čj. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9, kterým byla uložena pokuta v rámci vedeného společného přestupkového řízení na úseku vodovodů a kanalizací.

Napadeným rozhodnutím odbor životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Zlína uložil v rámci vedeného společného přestupkového řízení na úseku vodovodů a kanalizací dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. f) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vodovodech a kanalizacích) za porušení ustanovení dle § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích pokutu

ve výši [redacted] včetně uložení povinnosti náhrady nákladů řízení každému z následujících obviněných z přestupku, kteří neumožnili napojení vodovodu na stávající vodovod v jejich [redacted]

Proti tomuto rozhodnutí podali dne 8. a 10. 3. 2020 společné odvolání výše uvedení obvinění z přestupku, ve kterém shodně uvádí, že se vodoprávní úřad řádně nevypořádal s podanými námitkami a argumentaci vodoprávního úřadu uvedenou v odůvodnění odmítají v celém rozsahu jako celek. Důvody odvolání jsou obsaženy v několikastránkovém textu, který odvolací orgán rozčlenil do několika bodů, které pokrývají svým obsahem obsáhlý text odvolání. Z odvolání vyplývají následující důvody odvolání:

- Stavebníkům byl vydán územní souhlas na přípojku vody, i přesto, že dle ustanovení § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona žadatel k žádosti připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury. V tomto konkrétním případě tomu tak nebylo a vodoprávní úřad k této skutečnosti uvedl, že jde o chybu v psaní. Dle ustanovení § 161 stavebního zákona jsou vlastníci technické infrastruktury povinni vést o ní evidenci a do 30 dnů sdělit k žádosti stavebníka údaje o poloze, podmínkách napojení apod. V daném případě však odvolatele nikdo nekontaktoval a o ničem neinformoval.
- Žádost stavebníků ze dne 27. 5. 2019 o vydání souhlasu s napojením na vodovod ve společném vlastnictví byla odvolatelům doručena prostřednictvím vodoprávního úřadu spolu s jednostránkovým výkresem velikosti A4. Na tuto žádost odvolatele poskytli součinnost tak, že požadovali doplnění žádosti a žádali o dodání příslušné projektové dokumentace. Vodoprávním úřadem byli však vyrozuměni, že se s obsahem projektové dokumentace mohou seznámit na vodoprávním úřadě. Když se dva z odvolatelů na úřad dostavili, „dostalo se jim toliko poučení, že každý z nich dostane pokutu 200 000,- Kč, pokud neudělí souhlas s napojením“. Odvolatelé mají za to, že nelze považovat za „ústavně konformní“, aby žadatel o napojení odmítl vlastníkově technické infrastruktury dodat projektovou dokumentaci s odkazem na uložení u vodoprávního úřadu.

- Projektovou dokumentaci a další informace chtěli odvolatelé poskytnout k odbornému posouzení nezávislému subjektu, kdy jejich zájem je zachování tlakových poměrů stávajícího vodovodu a nastavení jasných pravidel ohledně kapacitních a technických možností vodovodu. MORAVSKÁ VODARENSKÁ, a. s. udělila souhlas s napojením na svůj vodovod LT DN 100 v podání z 17. 1. 2019 před regulačním ventilem u pozemku parc. č. 2039, kde bylo prokázáno měřením, že jsou zde dostatečné tlakové i kapacitní podmínky napojení. O vodovodu odvolatelů LT DN 80 zde není zmínka. Pokud MORAVSKÁ VODARENSKÁ, a. s. prováděla nějaká měření, stalo se tak bez vědomí a bez účasti odvolatelů. S ohledem na monopolní postavení společnosti na trhu, je v jejím zájmu další rozšíření vodovodu a získání dalších odběratelů.
- V řízení v úřední povinnosti je nutno klást důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů. Rozhodnutí musí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy i zásadou vyšetřovací. Vodoprávní úřad však takto nepostupoval. Vodoprávní úřad však „aktivně jedná v zájmu“ stavebníků a snaží se „udělenou pokutou vynutit souhlas s napojením, stanoviska vodoprávního úřadu i jeho výklad jsou založena na spekulacích nemající zákonnou oporu, stejně tak jsou tendenční a spekulativní jeho vyslovená hodnocení“. Ze strany vodoprávního úřadu byl v řízení porušen princip vstřícnosti, nestrannosti, přiměřenosti a rovnosti.
- Vodoprávní úřad uvedl v odůvodnění, že „z titulu vlastníka stávajícího vodovodu nemůže předjímat, že nově navržený vodovod jakkoliv negativně ovlivní technický stav nebo hodnotu vodovodu..., že navržený vodovod se po dokončení a uvedení do provozu stane součástí veřejné vodovodní sítě ... spoluvlastníci tohoto vodovodního řadu budou mít, stejně jako nyní obvinění u současného vodovodu povinnost umožnění napojení ...“. Právě této skutečnosti jsou si všichni vědomi a vnímají, že mohou být naplněny jejich obavy z developerského projektu žadatele.
- Stávající vodovod odvolatelů nebyl proveden podle projektové dokumentace pro povolení stavby a jeho trasa se oproti povolení v některých úsecích liší. Je tedy v zájmu odvolatelů prověřit, kudy fakticky vodovod vede. Vodoprávní úřad disponuje výkresem skutečného provedení stavby zpracovaným v říjnu 1997 Ing. [redacted]. Tento výkres skutečného provedení stavby „je mimo sféru obviněných“, nejsou jim známy okolnosti, které dodavatele stavby vedly k realizaci stavby v rozporu s projektovou dokumentací.
- Odvolatelé trvají na stanovisku, že vodoprávní úřad neoprávněně zasáhl svým postupem do jejich práv spoluvlastníků vodovodu, tím, že si vynucuje souhlas s napojením na místě určeném žadatelem. Místo napojení požadované stavebníkem není na koncové části stávajícího vodovodu, ale je před odběrnými místy – přípojkami jednotlivých spoluvlastníků vodovodu. Vodoprávní úřad předčasně a neoprávněně zasáhl do věci, aniž by bylo vyjasněno místo napojení, podmínky, stanovení limitů množství odběrů ... Vodoprávní úřad se „vysmívá“ obavám dalšího napojení nad rámec současných tří RD, když lokalita skýtá možnost další výstavby.
- Odvolatelé uvádí, že k žádosti stavebníků z 27. 5. 2019 nikdy neuvedli, že žadatele ke svému vodovodu nenapojí, žádali jen o doplnění žádosti tak, aby tuto bylo možno posoudit. Doložený výkres A4 nemá náležitosti projektové dokumentace.
- Odvolatelé namítají, že není možné ověřit, jakého konkrétního deliktu se měli ve smyslu ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích dopustit.

Odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Zlínského kraje jako věcně a místně příslušný odvolací orgán přezkoumal zasláný spisový materiál v celém rozsahu, jak mu to ukládá ustanovení § 98 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb., přičemž zjistil tento skutkový stav:

Podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byl podnět manželů [redacted] o součinnost při řešení napojení plánovaného vodovodního řadu, který je součástí stavby „ZTV pro 3 [redacted] na stávající vodovodní řad LT DN 80 ve společném vlastnictví fyzických osob. I přes opakovanou snahu manželů [redacted] nebylo dosaženo dohody se všemi spoluvlastníky stávajícího vodovodu. Z toho důvodu se obrátili na správní úřad s žádostí o součinnost ve smyslu naplnění ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích. V průběhu řízení bylo zjištěno, že napojení plánovaného vodovodu na stávající vodovod je technicky a kapacitně možné, a tudíž požadavek manželů [redacted] (dále jen stavebníci) o umožnění napojení na stávající vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích je oprávněný. Vzhledem k tomu, že v průběhu vedených jednání nebylo dosaženo souhlasu od všech spoluvlastníků stávajícího vodovodu, zahájil vodoprávní úřad přestupkové řízení. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí o uložení pokuty.

Odvolací orgán posoudil komplexně předložený spisový materiál včetně napadeného rozhodnutí a obsahu podané odvolání a dospěl k závěru, že v postupu řízení prvoinstančního orgánu ani v napadeném rozhodnutí nebyly zjištěny závady, vyvolávající nutnost jejich zrušení či změnu, odvolání neshledal důvodným a rozhodl podané odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Ke společnému odvolání obviněných z přestupku sděluje odvolací orgán následující:

- Námitku, že stavebníkům byl vydán územní souhlas na přípojku vody, i přesto, že dle ustanovení § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona žadatel k žádosti připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, ale v tomto konkrétním případě tomu tak nebylo a vodoprávní úřad k této skutečnosti uvedl, že jde o chybu v psaní, přestože dle ustanovení § 161 stavebního zákona jsou vlastníci technické infrastruktury povinni vést o ní evidenci a do 30 dnů sdělit k žádosti stavebníka údaje o poloze, podmínkách napojení apod. a v daném případě však odvolatele nikdo nekontaktoval a o ničem neinformoval, je nutno zamítnout jako irelevantní. Odvolatelé mají zde na mysli územní souhlas vydaný Magistrátem města Zlína, odborem stavebních a dopravních řízení ze dne 7. 11. 2018, čj. MMZL 142321/2018, kterým byl vydán územní souhlas ke stavbě „ZTV – [redacted]“, konkrétně ke stavbám přípojek SEK slaboproudu a přípojek NN. Předmětem souhlasu jsou tedy pouze v souhlasu vyjmenované přípojky SEK slaboproudu a přípojky NN. Skutečnost, že v souhlasu je uvedeno, že „stavba nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení podle písm. a), konkrétně se jedná o přípojku vody a plynu dle § 103 odst. 1 bod 10 stavebního zákona“, neznamená, že předmětným souhlasem byl vydán souhlas k „nějaké přípojce vody“. Odvolací orgán se zde ztotožňuje s prvostupňovým vodoprávním úřadem v tom, že jde s největší pravděpodobností o chybu v psaní. Skutečností však je to, že tento územní souhlas nemá žádnou souvislost s vedeným přestupkovým řízením ani se stavbou plánovaného vodovodu. Pokud odvolatelé chtějí tento „nedostatek“ úředního dokumentu prověřit či napravit, je nutno se obrátit na správní orgán, který dokument vydal.
- Odmítnout jako neoprávněné je nutno i namítané skutečnosti, že žádost stavebníků ze dne 27. 5. 2019 o vydání souhlasu s napojením na vodovod ve společném vlastnictví byla odvolatelům doručena prostřednictvím vodoprávního úřadu spolu s jednostránkovým výkresem velikosti A4. Na tuto žádost odvolatelé poskytli součinnost tak, že požadovali doplnění žádosti a žádali o dodání příslušné projektové dokumentace. Vodoprávním úřadem byli však vyrozuměni, že se s obsahem projektové dokumentace mohou seznámit na vodoprávním úřadě. Když se dva z odvolatelů na úřad dostavili, „dostalo se jim toliko poučení, že každý z nich dostane pokutu 200 000,- Kč, pokud neudělí souhlas s napojením“. Odvolatelé mají za to, že nelze považovat za „ústavně konformní“, aby žadatel o napojení odmítl vlastníkově technické infrastruktury dodat projektovou dokumentaci s odkazem

na uložení u vodoprávního úřadu. K uvedenému odvolací orgán sděluje, že je na místě z důvodu ujasnění situace stručně zrekapitulovat, co předcházelo připsu vodoprávního úřadu ze dne 28. 5. 2019, čj. MMZL 46651/2019 OŽPaZ-5, jímž byla odvolatelům zaslána žádost stavebníků ze dne 27. 5. 2019. Stavebníci se na vodoprávní úřad obrátili s žádostí o součinnost již dne 29. 3. 2019, s tím, že dne 5. 9. 2018 se prostřednictvím paní Pavly Kadlčkové obrátili na vlastníky vodovodu LT DN 80 o vydání souhlasu s napojením vodovodního řadu délky 69 m HDPE 63x3,8 mm PE 100, který bude sloužit k zásobování 3 RD vodou. Následně stavebníci jednali s jednotlivými spoluvlastníky vodovodu. Takto postupovali na základě vyjádření ze dne 11. 6. 2018, které stavebníci obdrželi od provozovatele stávajícího vodovodního řadu společnosti MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. Olomouc - vyjádření č. 029063/2018/PT, ve kterém je uvedeno, že s technickým řešením prodloužení vodovodu souhlasí za dodržení stanovených podmínek. Jednou z podmínek bylo že „Pro napojení na vodovod je nutný souhlas majitele stávajícího vodovodu“ a další podmínkou bylo, že „Vzhledem k tomu, že hydrostatický tlak vody překračuje horní povolenou hranici dle zákona č. 274/2001 Sb., je nutno při realizaci vodovodních přípojek, osadit za vodoměrem v jednotlivých RD domovní regulační ventil na náklady investora.“ První podmínka vychází ze skutečnosti, že MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. Olomouc provozuje předmětný vodovod LT DN 80 na základě Smlouvy o pachtu a provozování vodovodu a kanalizace (dále jen Smlouva) ze dne [redacted]. Z uvedené smlouvy článku VI. Bodu 2. písm. c) na straně 4 vyplývá, že „Pachtýř, tedy MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. Olomouc je oprávněna „vydávat vyjádření o připojení dalších subjektů na vodovod a kanalizaci po strážce kapacitní a technické (§ 8 odst. 5 zák. o VaK v platném znění), přičemž vlastní realizace přípojky je vždy podmíněna i předchozím souhlasným stanoviskem propachtovatele (souhlas s připojením na vodovod a nebo kanalizaci), o vydání stanoviska žádá propachtovatele žadatel o připojení. V případě, že propachtovatel neposkytne do 15 dnů po doručení písemné žádosti žadatele o připojení své stanovisko, má se za to, že s připojením nesouhlasí.“ Z druhé podmínky pak vyplývá, že v dané lokalitě není problém s nízkým tlakem ve vodovodním řadu, ale naopak je tlak vyšší než předepisuje legislativa.

Dne 2. 11. 2018 byl sepsán dokument, jehož obsahem je projev nesouhlasu s napojením vodovodního řadu PEHD 63x3,8mm budovaného v rámci připravované stavby „ZTV pro 3 RD Fabiánka II na vodovod ve společném vlastnictví odvolatelů podepsaný čtrnácti odvolateli s uvedením, že nesouhlas se vydává pro investora stavby manžele Juřencákovi. Dokument byl předán společnosti MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s.

Následně stavebníci učinili další pokus o vyřešení dané situace tím, že všem spoluvlastníkům stávajícího vodovodu zaslali 19. 11. 2018 poštou materiály v dané věci. Ve věci taktéž proběhla schůzka 13. 12. 2018, která však nebyla ukončena dohodou obou stran. Z toho důvodu stavebníci hledali jiný způsob řešení napojení na vodovodní řad. Zde však byl podmínkou napojení přechod přes cizí pozemek. Souhlas vlastníka pozemku se nepodařilo stavebníkům získat (podrobný popis alternativního způsobu napojení je obsahem napadeného rozhodnutí). Na základě nesouhlasu vlastníka pozemku a na základě vyjádření společnosti MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. ze dne 17. 1. 2019 č. 029908/2019/PT ze kterého vyplývá, že „z provozního, technického i vodohospodářského hlediska je souběh dvou vodovodních řadů zbytečný a nelogický“, stavebníkům nezbylo než se vrátit k původnímu řešení napojení na stávající vodovod. Toto rozhodnutí pak podpořila i MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. ve výše cit. vyjádření, že „Napojení by mělo být na stávající vodovodní řad v původně plánovaném místě, a to před regulačním ventilem u pozemku parc. č. 2039/4. V tomto místě bylo měřením prokázáno, že jsou zde dostatečné tlakové i kapacitní podmínky a napojení nových 3 RD v lokalitě poměry stávajících RD neovlivní“.

Na základě výše uvedeného se stavebníci obrátili dne 29. 3. 2019 na vodoprávní úřad s žádostí o součinnost v předmětné věci. Vodoprávní úřad po důkladném prověření celé causy připsal ze dne 29. 4. 2019, čj. MMZL 46651/2019 OŽPaZ-3 informoval všechny spoluvlastníky vodovodu, kteří nesouhlasí s napojením i ty, kteří se do té doby k věci nevyjádřili o právním rámci celé záležitosti s podrobným rozбором technické i právní stránky věci. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke shodě, vodoprávní úřad dne 28. 5. 2019 připsal čj.

MMZL 46651/2019 OŽPaZ-5 opětovně spoluvlastníky vodovodu vyzval k udělení souhlasu s napojením na vodovod v jejich vlastnictví. Přílohou přípisu byla žádost stavebníků o napojení spolu se situačním výkresem. Současně bylo sděleno, že je možno nahlédnout do příslušné projektové dokumentace a ostatních dokumentů, kterými vodoprávní úřad disponuje.

Vzhledem k tomu, že ze strany oslovených spoluvlastníků vodovodu nebyl udělen souhlas k napojení, ani uvedeny žádné důvody, které by byly zákonnou překážkou pro zamítnutí napojení na stávající vodovod (celý průběh řízení a jednotlivé námítky a požadavky ze strany odvolatelů jsou podrobně rozebrány v napadeném rozhodnutí, není tedy důvod k jejich opakování, neboť odvolací orgán se se závěry a hodnocením prvostupňového vodoprávního úřadu zcela ztotožňuje), nezbylo vodoprávnímu úřadu než zahájit přestupkové řízení (5. 11. 2019).

K požadavku na doplnění a dodání projektové dokumentace od stavebníka a nikoliv prostřednictvím vodoprávního úřadu je nutno sdělit, že stavebníci o součinnost vodoprávního úřadu požádali teprve tehdy, když se jim nepodařilo dosáhnout shody při jednání se spoluvlastníky stávajícího vodovodu, jak již bylo uvedeno výše a hlavně podrobně rozepsáno v napadeném rozhodnutí. S projektovou dokumentací se měli odvolatelé možnost seznámit jednak při jednání se stavebníky a taktéž u provozovatele vodovodu společnosti MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. Přesto nad rámec byla odvolatelům poskytnuta i další možnost seznámit se s projektovou dokumentací na vodoprávním úřadě a situační výkres byl zaslán všem jednotlivě. K namítanému, že nelze považovat za „ústavně konformní“, aby žadatel o napojení odmítl vlastníky technické infrastruktury dodat projektovou dokumentaci, nezbyvá než oponovat, že „získání souhlasu“ s napojením na stávající vodovod není předmětem správního řízení, je to soukromoprávní dohoda dvou stran a je pouze na nich, jaké podklady budou k dohodě doloženy (nejde o stavební řízení, ke kterému je třeba dokládat projektovou dokumentaci v zákonném rozsahu). Na místě je taktéž připomínka, že v otázce rozsahu a způsobu předání dokumentace by měla fungovat spolupráce vlastníka stávajícího vodovodu s provozovatelem. Hovořit tedy o „ústavní konformnosti“, pojmu spadajícím do oblasti soudní, kdy úkolem soudů je interpretovat právní ustanovení ústavně konformním způsobem, je v daném případě zcela irrelevantní. K výtce, že když se dva z odvolatelů na úřad dostavili, „dostalo se jim toliko poučení, že každý z nich dostane pokutu 200 000,- Kč, pokud neudělí souhlas s napojením“, se odvolací orgán nemůže vyjádřit, neboť u jednání nebyl přítomen, a ze spisového materiálu žádná taková skutečnost nevyplývá. Naopak z jednotlivých dokumentů je patrné, že vodoprávní úřad se snažil oběma stranám podat zcela korektní, nestranné informace dle platných právních předpisů.

- Odmítnout je nutno i námítku, že projektovou dokumentaci a další informace chtěli odvolatelé poskytnout k odbornému posouzení nezávislému subjektu, kdy jejich zájem je zachování tlakových poměrů stávajícího vodovodu a nastavení jasných pravidel ohledně kapacitních a technických možností vodovodu. MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. udělila souhlas s napojením na svůj vodovod LT DN 100 v podání z 17. 1. 2019 před regulačním ventilem u pozemku parc. [redacted] kde bylo prokázáno měřením, že jsou zde dostatečné tlakové i kapacitní podmínky napojení. O vodovodu odvolatelů LT DN 80 zde není zmínka. Pokud MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. prováděla nějaká měření, stalo se tak bez vědomí a bez účasti odvolatelů. S ohledem na monopolní postavení společnosti na trhu, je v jejím zájmu další rozšíření vodovodu a získání dalších odběratelů. K této věci odvolací orgán uvádí, že odvolatelé jako spoluvlastníci vodovodu uzavřeli Smlouvu s provozovatelem. Tuto smlouvu, jak zde ztvrdili svým podpisem, uzavřeli na základě vzájemného jednání, a jako projev své svobodné a vážné vůle. Ze smlouvy vyplývá, že provozovatel bude řešit otázku technických a kapacitních možností, což je zcela logické, neboť provozovatel provozuje i vodovod, na který je napojen vodovod odvolatelů a je současně odbornou firmou v oblasti vodovodů a kanalizací, je tedy možno na něj pohlížet jako na odborného garanta. Pokud odvolatelé mají jakoukoliv pochybnost o odborné činnosti svého provozovatele či výtky vůči jeho postupům (když chtějí zadávat odborné posouzení u nezávislého subjektu) je na místě vyjasnění těchto problémů mezi odvolateli a jejich smluvním partnerem a nepřenášet tyto rozpory na další



Krajský úřad Zlínského kraje

subjekty, neboť informacemi o technických a kapacitních možnostech disponuje pouze provozovatel zařízení a nikoliv stavebník. Navíc je nutno zde také připomenout, že je nutno respektovat ustanovení § 161 stavebního zákona, dle kterého jsou vlastníci technické infrastruktury povinni vést o ní evidenci a do 30 dnů sdělit k žádosti stavebníka údaje o poloze, podmínkách napojení a dalších podmínkách stavby.

- Odmítnout jako neoprávněnou, je nutno námitku, že v řízení z úřední povinnosti je nutno klást důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů, rozhodnutí musí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy i zásadou vyšetřovací avšak vodoprávní úřad takto nepostupoval. Vodoprávní úřad „aktivně jedná v zájmu“ stavebníků a snaží se „udělenou pokutou vynutit souhlas s napojením, stanoviska vodoprávního úřadu i jeho výklad jsou založena na spekulacích nemající zákonnou oporu, stejně tak jsou tendenční a spekulativní jeho vyslovená hodnocení“. Ze strany vodoprávního úřadu byl v řízení porušen princip vstřícnosti, nestrannosti, přiměřenosti a rovnosti. Důvodem odmítnutí námítky je skutečnost, že v daném případě vodoprávní úřad prvního stupně věc řádně prozkoušel, řádně a pečlivě prověřil skutečnosti zakládající naplnění skutkové podstaty přestupku, řádně a detailně se vypořádal s námitkami účastníků řízení. Ze spisového materiálu vyplývá, že svým postupem dostal zásadě materiální pravdy, zásadě vyšetřovací, dostal zásadám rovnosti i dalším zásadám správního řízení. Jeho hodnocení i závěry jsou v souladu s právní úpravou zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť dle § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích jsou vlastníci vodovodu a kanalizace povinni umožnit napojení vodovodu nebo kanalizace jiného vlastníka, pokud to umožní kapacitní a technické možnosti. V tomto případě bylo od provozovatele vodovodu potvrzeno, že kapacitní i technické možnosti umožňují napojení požadované stavby vodovodu, a tudíž zde není ani místa pro správní uvážení o možnostech napojení či nenapojení, neboť zákon zde jasně a striktně stanoví podmínky, při jejichž dodržení je povinností vlastníka umožnit napojení nového vodovodu. Tato povinnost je uložena proto, aby bylo zajištěno zásobování obyvatelstva pitnou vodou, a tedy naplnění základního cíle právní úpravy vodovodů, což představuje realizaci ústavně garantovaného základního lidského práva na příznivé životní prostředí v širším smyslu.
- K namítanému, že vodoprávní úřad uvedl v odůvodnění, že „z titulu vlastníka stávajícího vodovodu nemůže předjímat, že nově navržený vodovod jakkoliv negativně ovlivní technický stav nebo hodnotu vodovodu...“, že navržený vodovod se po dokončení a uvedení do provozu stane součástí veřejné vodovodní sítě ... spoluvlastníci tohoto vodovodního řadu budou mít, stejně jako nyní obvinění u současného vodovodu povinnost umožnění napojení ...“, a právě této skutečnosti jsou si všichni vědomi a vnímají, že mohou být naplněny jejich obavy z developerského projektu žadatele, je nutno sdělit, že se i zde odvolací orgán plně ztotožňuje s právním názorem prvostupňového vodoprávního úřadu. Právní úprava výše citovaného ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích je právní pojistkou pro zajištění pitné vody obyvatel.
- K namítané skutečnosti, že stávající vodovod odvolatelů nebyl proveden podle projektové dokumentace pro povolení stavby a jeho trasa se oproti povolení v některých úsecích liší, a je tedy v zájmu odvolatelů prověřit, kudy fakticky vodovod vede, je nutno sdělit, že tyto skutečnosti nemůžou být k tíži stavebníka. Je věcí vlastníka vodovodu, jehož užívání bylo povoleno již v roce 1998, aby měl vyjasněnu trasu vodovodu. Argumentovat po více než 20 letech, že vlastník vodovodu nedisponuje skutečným zaměřením stavby a nyní po mnoha letech chce prověřovat trasu vodovodu, nelze než považovat za čistě účelové. Důležitou skutečností je také to, že ve Smlouvě se společností MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s., je v článku I. bod 1. uvedeno, že přílohou č. 2 Smlouvy, je mimo jiné kompletní pasport vodovodu a geometrické zaměření skutečného provedení stavby. Ne nedůležitou skutečností je také to, že dle § 125 stavebního zákona je vlastník stavby povinen uchovávat po celou dobu trvání stavby ověřenou dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení.

- Ke skutečnosti, že odvolatelé trvají na stanovisku, že vodoprávní úřad neoprávněně zasáhl svým postupem do jejich práv spoluvlastníků vodovodu, tím, že si vynucuje souhlas s napojením na místě určeném žadatelem a místo napojení požadované stavebníkem není na koncové části stávajícího vodovodu, ale je před odběrnými místy – přípojkami jednotlivých spoluvlastníků vodovodu, je nutno sdělit, že místo napojení neurčoval vodoprávní úřad. S žádostí o napojení včetně specifikace místa napojení se na vlastníky a provozovatele vodovodu obrátil stavebník. Je plně v jeho gesci obsah podané žádosti, ke které se pak vlastníci a provozovatel vyjadřují. V daném případě pak i ze strany provozovatele bylo upřednostněno místo napojení před regulačním ventilem u pozemku parc. č. 2039/4. Další podrobnosti pak uvádí napadené rozhodnutí.

Jako zcela neoprávněnou je nutno odmítnout námitku, že vodoprávní úřad předčasně a neoprávněně zasáhl do věci. Celá věc je řešena od června 2018, kdy bylo vydáno k žádosti stavebníků první vyjádření ze strany MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s. Do doby vydání napadeného rozhodnutí v únoru 2020 uplynulo již dostatek času k tomu, aby veškeré „nejasnosti“ některých spoluvlastníků vodovodu byly vyjasněny a nedostatky odstraněny. Zde je nutné také připomenout ustanovení § 161 stavebního zákona, dle kterého jsou vlastníci technické infrastruktury povinni vést o ní evidenci a do 30 dnů sdělit k žádosti stavebníka údaje o poloze, podmínkách napojení apod, jak ostatně sami odvolatelé v odvolání uvádí.

- K námitce odvolatelů, že k žádosti stavebníků z 27. 5. 2019 nikdy neuvedli, že žadatele ke svému vodovodu nenapojí, žádali jen o doplnění žádosti tak, aby tuto bylo možno posoudit, je nutno sdělit, že svůj nesouhlas čtrnáct ze šestnácti odvolatelů písemně vyslovilo již v přípisu ze dne 2. 11. 2018. Ostatní dva se nevyjádřili, a další spoluvlastníci pak svůj souhlas udělili.
- Jako neoprávněnou je nutno odmítnout námitku odvolatelů, že není možné ověřit, jakého konkrétního deliktu se měli ve smyslu ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích dopustit. Zde odvolací orgán konstatuje, že z ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích vyplývá povinnost vlastníka vodovodního či kanalizačního řádu umožnit napojení na vodovod nebo kanalizaci. Tato povinnost je formulována zcela jednoznačně. Skutková podstata přestupku dle ustanovení § 32 odst. 2, písm. f) zákona o vodovodech a kanalizacích byla naplněna porušením povinností stanovených v ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích. Jak vyplývá z tohoto ustanovení, jehož citace je výše uvedena, je povinností vlastníka vodovodu nebo kanalizace umožnit napojení jiným subjektům, nebrání-li tomu kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. Jde o povinnost ze zákona, není třeba výkladu uvedených ustanovení. V případě, že je vlastník vodovodu či kanalizace požádán o to, aby umožnil napojení na jím vlastněný řad, je jeho povinností toto napojení umožnit (za splnění zákonem stanovených podmínek kapacitních a technických možností), tedy musí navenek projevit vůli o tom, že toto napojení či připojení umožní, respektive vůli o tom, že napojení či připojení není z technických či kapacitních důvodů možné.

Na základě výše uvedeného odvolací orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákony. Stav věci (tj. neumožnění napojení na vodovod bez zákonných důvodů), o němž není důvodných pochybností, byl spolehlivě a objektivně zjištěn, celý průběh řízení i správní úvahy vodoprávního úřadu byly podrobně a srozumitelně odůvodněny, s důrazem na zákonnost a přesvědčivost.

Odvolací orgán má za to, že celá věc byla řádně prošetřena, řádně odůvodněna a pokuta uložená při spodní hranici zákonné sazby naplňuje především výchovný a preventivní účel.



Krajský úřad
Zlínského kraje

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí o odvolání ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

RNDr. Alan U r c
vedoucí odboru
(dokument je opatřen elektronickým podpisem)

Rozdělovník:

Účastník řízení: dle § 27 odst. 1 správního řádu:

n, ID: ppn7xc3;

ia – Radotín;

Zlín;

Zlín;

l;

lín;

na vedoucí:

Magistrát města Zlína – odbor ŽP a Z

